

Вечір

Іван Бунін

Ми щастя у житті не помічаєм,
А щастя скрізь. Можливо, що воно –
Цей дикий сад осінній за сараєм,
Повітря це, що ллється у вікно.

У небі оддалік, над небокраєм
Повисла біла хмарка, що мене
Приваблює. Ми мало бачим, знаєм,
А щастя лиш обізнаний збагне.

Вікно відкрите. Пискнуло й присіло
На підвіконня пташеня. Від книг
Відвівши погляд, я побачить встиг
Його політ. Надворі звечоріло.

Стук молотарки чути вдалині.
Я бачу, чую... Щастя – у мені.

Переклад Олександра Грязнова